

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa "K." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
przeciwko O. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. poprzednio G. Spółka
z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 października 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 23 sierpnia 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Powód opiera wniosek o przyjęcie skargi na potrzebie wykładni art. 189 k.p.c. przez wskazanie czy dopuszczalne jest wystąpienie z powództwem o ustalenie istnienia prawa w sytuacji, gdy twierdzi, że przysługuje mu roszczenie odszkodowawcze.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Kwestia celu i charakteru powództwa o ustalenie prawa lub stosunku prawnego była już wielokrotnie wyjaśniana w orzecznictwie sądowym, w tym w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego. Powództwo to ma jedynie charakter prewencyjny i przysługuje w razie zagrożenia sfery prawnej powoda, a nie jej naruszenia (por. m.in. postanowienie SN z 29.10.2009 r., III CZP 79/09, nie publ.).

Skoro powód twierdzi, że w związku z brakiem zawarcia umowy z pozwanym doszło do powstania szkody w jego majątku wynikającej z braku możliwości prowadzenia działalności jego zakładu dealerskiego to znaczy, że nie ma już interesu prawnego w ustaleniu że doszło do zawarcia umowy. W świetle twierdzeń pozwu jego sfera prawna nie jest bowiem jedynie zagrożona, ale już naruszona. Ustalenia faktyczne sprawy poczynione przez Sąd Apelacyjny i wiążące Sąd Najwyższy wskazują jednoznacznie, że powód w związku z nieprzedłużeniem umowy przez pozwanego nie zamierzał prowadzić działalności serwisowej i zamierza jedynie dochodzić w przyszłości od pozwanego roszczeń finansowych.

Nie można było zatem przyjąć, że zachodzi podstawa do przyjęcia skargi kasacyjnej, skoro Sąd Apelacyjny powołując się na art. 189 k.p.c. oddalił powództwo przyjmując po stronie powoda brak interesu prawnego. Rozstrzygnięcie to nie zamyka drogi dochodzenia swych praw powodowi, ale wskazuje na potrzebę skorzystania z bardziej adekwatnej postaci powództwa o zasądzenie.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).